

เทศบัญญัติ

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๖๐

ของ

สำนักงานเทศบาลตำบลศรีวิชัย

อำเภอสี จังหวัดลำพูน

เทศบัญญัติ

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๖๐

ของ

สำนักงานเทศบาลตำบลศรีวิชัย

อำเภอฉี่ จังหวัดลำพูน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลศรีวิชัย
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

.....
หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลศรีวิชัยว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควร กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเก็บขยะและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย การห้ามถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยกำหนดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยตามที่หรือทางสาธารณะและสถานที่เอกชน หรือให้เจ้าหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้นๆ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเพื่อผู้รับใบอนุญาตเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยปฏิบัติ และการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องสุขลักษณะ ตลอดจนหลักเกณฑ์ในการขออนุญาต ใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลศรีวิชัย

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลศรีวิชัย ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลศรีวิชัย โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลศรีวิชัย และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลศรีวิชัยเรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลศรีวิชัย เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลศรีวิชัยแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ให้ยกเลิก

(๑) เทศบัญญัติเทศบาลตำบลศรีวิชัย เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล พุทธศักราช ๒๔๘๖

(๒) เทศบัญญัติเทศบาลตำบลศรีวิชัย เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๖

(๓) เทศบัญญัติเทศบาลตำบลศรีวิชัย เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๙๕

(๔) เทศบัญญัติเทศบาลตำบลศรีวิชัย เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๐๖

(๕) เทศบัญญัติเทศบาลตำบลศรีวิชัย เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๒๐

(๖) เทศบัญญัติเทศบาลตำบลศรีวิชัย เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อน (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๒๐

(๗) เทศบัญญัติเทศบาลตำบลศรีวิชัย เรื่อง การกำจัดปฏิกูล (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๒๑

(๘) เทศบัญญัติเทศบัญญัติตำบลศรีวิชัย เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อน (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๒๑

(๙) เทศบัญญัติเทศบาลตำบลศรีวิชัย เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อนแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๒๙

บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติกภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง มูลฝอย หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลศรีวิชัย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้และความหมายรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ที่ตกลงทำงานให้นายจ้าง เพื่อรับค่าจ้างไม่ว่าจะเป็นผู้รับจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับบ้าน

“ลูกจ้างประจำวัน” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้เป็นการประจำ

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้เป็นการประจำเพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นการครั้งคราว เป็นการจรหรือเป็นไปตามกฎหมาย

ข้อ ๕ ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด เป็นต้นว่า ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้จัดตั้งหรือจัดตั้งไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ ๖ ห้ามผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในทางสาธารณะ หรือสาธารณะอื่นใด เว้นแต่จะใส่ภาชนะหรือเก็บมิดชิดไม่ให้สิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรั่วออกข้างนอก

ข้อ ๗ ห้ามผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง สิ่งปฏิกูลในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ ๘ ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่ อาคารหรือเคหะสถานในครอบครองของตน

ข้อ ๙ ที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่ว และมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวันและสัตว์ได้ตามแบบซึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ ๑๐ ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ต้องรักษาบริเวณสถานที่อาคาร หรือ เคหะสถานในความครอบครองของตนไม่ให้มีสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๑ ให้นายจ้างจัดให้มีส้วมอันถูกต้องตามสุขลักษณะ และมีปริมาณเพียงพอแก่ลูกจ้าง ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

(๑) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน ๑๕ คน ให้มีห้องน้ำห้องส้วมไม่น้อยกว่า อย่างละ ๑ ที่

(๒) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน ๔๐ คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า ๑ ที่ และส้วม ไม่น้อยกว่า ๒ ที่

(๓) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน ๘๐ ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า ๑ ที่ และส้วมไม่ น้อยกว่า ๓

(๔) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน ๘๐ คนขึ้นไป ให้มีห้องน้ำและส้วมเพิ่มขึ้นอีก อย่างละ ๑ ที่ สำหรับลูกจ้างทุกๆ ๕๐ คน

(๕) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทั้งหญิงและชาย ให้มีห้องน้ำและส้วมสำหรับผู้หญิงไว้ เฉพาะพอสมควรสำหรับส้วม ต้องจัดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและให้มีกระดาษชำระตามสมควร และให้มีอ่าง ล้างมือหน้าห้องส้วมอย่างน้อย ๑ อ่าง หรือ ๑ อ่างต่อส้วม ๔ ที่

ข้อ ๑๒ เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าได้เกิด หรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่อ อันตรายอย่างใดเกิดขึ้นในอาคาร สถานที่ หรือพาหนะใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของเจ้า พนักงานสาธารณสุข ประกาศ หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. จัดให้มีส้วมที่ถูกลักษณะตามข้อกำหนด ดังนี้

(๑) ตัวเรือนส้วมต้องมั่นคง แข็งแรงและมิดชิด

(๒) พื้นในที่ห้องส้วมต้องไม่น้อยกว่า ๐.๙ ตารางเมตร ต่อ ๑ ที่นั่ง และต้องมีความ กว้างไม่น้อยกว่า ๐.๙ เมตร

(๓) พื้นห้องส้วมทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทาน ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียง อย่างน้อย ๑ ต่อ ๒๐ และมีจุดระบายน้ำตั้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นที่ห้องส้วม

(๔) ต้องมีพื้นที่ช่องระบายอากาศอย่างน้อย ๑๐ % ของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลม ระบายอากาศ

(๕) มีแสงสว่างภายในห้องส้วมอย่างน้อย ๕ ฟุต-เทียน

(๖) มีหัวส้วมชนิดสามารถป้องกันกลิ่น และแมลงพาหนะนำโรคได้ด้วยน้ำสูงจาก พื้นห้องส้วมอย่างน้อย ๐.๒ เมตร

(๗) มีท่อระบายอุจจาระจากหัวส้วมลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือบ่อเกรอะซึ่งน้ำไม่สามารถซึมเข้า-ออกได้ และมีความจุอย่างน้อย ๐.๗๕ ลูกบาศก์เมตร ก่อนปล่อยลงสู่ถังซึมหรือร่องซึมใต้พื้นดินหรือถังกรองหรืออื่นๆในลักษณะเดียวกัน

(๘) ฐานส้วมมีท่อระบายอากาศที่ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางอย่างน้อย ๑ นิ้ว สูงเหนือหลังคาส้วม

(๙) มีน้ำสำหรับราดส้วมอย่างเพียงพอ ต้องรักษาความสะอาดส้วมและใช้ส้วม ไม่ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ นอกส้วม

(๑๐) จัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะในปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนคนงาน คือ ส้วม ๑ ที่ ต่อคนงาน ๒๕ คน

๒. จัดให้มีถังขยะที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดทุกครอบครัวยและมีที่รองรับขยะรวมขนาดความจุ ๒๐๐ ลิตร ต่อ ๖๐ คน ต่อวัน และมีการปกปิดกันสัตว์พาหะนำโรคได้และต้องเก็บกวาดขยะโดยเฉพาะขยะเปียก ต้องเก็บในถังที่มีฝาปิด หรืออาจเก็บในถุงพลาสติก

๓. จัดให้มีระบบระบายน้ำทิ้ง ที่ใช้การได้ดีจากครัวเรือนลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือปล่อยลงสู่บ่อซึม

ข้อ ๑๓ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปทำการกำจัดให้ต้องสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกค่าธรรมเนียมเก็บขน เมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศแล้ว ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเคหะสถานจะต้องให้เจ้าหน้าที่ของพนักงานท้องถิ่นหรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยจากสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานซึ่งตนครอบครองโดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๔ ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย ตามข้อ ๑๓ และครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้กำหนดให้กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามข้อ ๑๓ ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๕ ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองลำพูน ทำการขนคุ้ย เขี่ย หรือขุดมูลฝอยในรับรอง หรือสถานที่เหมูลฝอยใด ของเทศบาลหรือที่ตั้งอยู่ในที่หรืออยู่ในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๑๖ ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของตำบลศรีวิชัย ทำการถ่ายเท ขน หรือเคลื่อนที่สิ่งปฏิกูลในถังรับ เรือขน สถานที่เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลของเทศบาลเมืองลำพูน

ข้อ ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองลำพูน โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดว่าบริการ เว้นแต่จะรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๘ ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองลำพูน ตามข้อ ๑๗ ให้ยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่เทศบาลเมืองลำพูน และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๙ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอใบอนุญาตทราบ กรณีไม่อาจออกใบอนุญาตได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

แต่ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละ ไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนด ตามวรรคหนึ่งหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่ผู้ที่ได้รับอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาต ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับอนุญาตจะได้บอกเลิกดำเนินการนั้นก่อนกำหนดที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้ดำเนินการกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๑ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๒ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล จะต้องยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยเอกสารที่เทศบาลเมืองลำพูนกำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งใบอนุญาต การพิจารณาต่ออายุให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๙

ข้อ ๒๓ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๒๔ หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

ข้อ ๒๕ หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือ

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๒๖ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีและเงื่อนไขดังนี้

(๑) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้และให้มีวันเดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาต ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี เล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๗ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆมาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นเหนือพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ หรือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บ หรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคาร หรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๒๘ หากผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดปฏิภูลหรือมูลฝอยปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนิน

กิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๒๘ ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้อง หรือมีการกระทำใดๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัติในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุ นั้น หรือดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุ นั้นได้ตามสมควร แล้วให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๓๐ ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดปฏิภูลหรือมูลฝอยไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัติ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตและการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๒ การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๒๐ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยหยุดดำเนินการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการกิจการหรือผู้รับใบอนุญาตทราบแล้วแต่กรณีในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานทำการ

งานของผู้ต้องรับหนังสือ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือ ตั้งแต่เวลาที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๓ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่ง ตามข้อ ๒๐ วรรคสอง ข้อ ๒๘ หรือมีคำสั่งในเรื่องการไม่ออกใบอนุญาต ตามข้อ ๑๙ หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ตามข้อ ๒๒ หรือเพิกถอนใบอนุญาต ตามข้อ ๓๑ หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่ง ตามข้อ ๒๙ ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการสาธารณสุขภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลา การบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ ๑๗ มีความผิดตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ ๑๘ , ข้อ ๒๔ มีความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามเทศบัญญัติ ข้อ ๒๗ มีความผิดตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๘ ผู้ดำเนินกิจการผู้ใด ดำเนินการกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเทศบัญญัติ ข้อ ๒๐ วรรคสอง หรือ ข้อ ๒๘ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามเทศบัญญัติข้อ ๒๙ โดยไม่มีเหตุ หรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ ๒๑ หรือ ข้อ ๒๕ มีความผิดตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

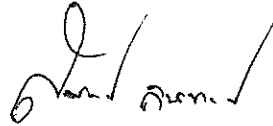
ข้อ ๔๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีความผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๒ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการ เก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการตามเทศบัญญัติเทศบาลเมืองลำพูน ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งถูกยกเลิกโดยเทศบัญญัตินี้แล้วในวันที่เทศบัญญัตินี้

ใช้บังคับให้ผู้นั้นประกอบกิจการนั้นต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัติแล้ว แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุ และผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินการต่อไปผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเทศบัญญัตินี้ก่อนการดำเนินการ

ข้อ ๔๓ ให้นายกเทศมนตรีตำบลศรีวิชัย มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

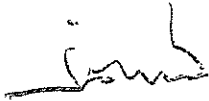
ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายสมยศ กันทะวัง)

นายกเทศมนตรีตำบลศรีวิชัย

เห็นชอบ

(นายวิวัฒน์ จันทร์โอภาส)

นายอำเภอ

	เกิน ๕๐๐ ลิตรขึ้นไป	
	- วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ
	- วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร	๑,๐๐๐
	หรือเศษของลูกบาศก์เมตร	เดือนละ
๓	(๓) ค่าเก็บและขนมูลฝอย เป็นครั้งคราว ครั้งหนึ่งๆ	๒,๐๐๐
	- ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	ครั้งละ
	- เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร	๑๕๐
	หรือเศษของลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ
	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต	๑๕๐
	(๑) ใบอนุญาตดำเนินการ ในการรับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ	
	(ค่าธรรมเนียม/ปี) ฉบับละ	
	(๒) ใบอนุญาตดำเนินการ ในการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย	๕,๐๐๐
	โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ	
	(ค่าธรรมเนียม/ปี) ฉบับละ	
	(๓) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ	๕,๐๐๐
		๑,๐๐๐

